

IMAMUL ALI
SCRISOARE CĂTRE
MALIK AŞTAR NAKHAI
(guvernatorul Egiptului)

Traducere La Dr. Seyed Ramezan Mohsenpour

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

IMAMUL ALI

Scrisoare către Malik Aştar Nakhai
(guvernatorul Egiptului)

Traducator : Dr. Seyed Ramezan Mohsenpour

سرشناسه	: علی بن ابی طالب (ع)، امام علی، ۲۳ قبل از هجرت - ۴۰ ق.
عنوان قراردادی	: نهج البلاغه، رومانی، برگزیده، فرمان مالک اشتر.
عنوان و نام پدیدآور	: Imam Ali Scrisoare catre Malik Astar Nakhai : (guvernatorul) Egiptului, Traducator syed Ramezan Mohsenpour
مشخصات نشر	: تهران: نغمه نو اندیش، ۱۳۸۶.
مشخصات ظاهری	: ۲۴ ص.
شابک	: 978-964-8676-31-0
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: رومانی.
آوانویسی عنوان:	: ایمام علی: اسکرپسوار کاتر مالک اشتر نخعی.
موضوع	: علی بن ابی طالب (ع)، امام اول، ۲۳ قبل از هجرت - ۴۰ ق. - -
	: سیاست و حکومت.
موضوع	: علی بن ابی طالب (ع)، امام اول، ۲۳ قبل از هجرت - ۴۰ ق. - -
	: نامه ها.
موضوع	: اسلام و سیاست.
شناسه افزوده	: محسن پور، سید رمضان، مترجم.
شناسه افزوده	: علی بن ابی طالب (ع)، امام اول، ۲۳ قبل از هجرت - ۴۰ ق.
	: نهج البلاغه، برگزیده، فرمان مالک اشتر.
رده بندی کنگره	: BP ۲۸ / ۰۴۹۴۵
رده بندی دیویی	: ۲۹۷ / ۹۵۱۵
شماره کتابشناسی ملی	: ۱۰۶۷۷۸۰

Numele Cărții: Scrisoarea Imamului Ali Către Malik Astar Nakhai

Autorul: Imamul Ali

Traducător: Dr. Syed Ramezan Mohsenpour (MD)

Disiner: Prof. Hamid Ajami

Punerea in Pagini: Dr. Obradov, Honar o altahrir

Data imprimării: Văra anulari Solar 1386 (2007)

Tirajul: 3000 exemplare

Prima ediție in limba Română

Preti: 1000 T

INTRODUCERE

Chiar în momentul în care făceam să apară primul număr din revista "Mesajul Islamului", se născuse în mintea redacției proiectul de a publica, în traducere în limba română și într-o colecție intitulată "Mesajul Islamului", unele opere inedite ale gânditorilor și oamenilor politici islamici sub formă de cărți și fascicule separate pentru a pune la dispoziția cititorilor noștri și a celor care fac cercetări asupra islamului, documentația care să-i ajute să-și aprofundeze cunoștințele despre Islam.

Între timp ne-am gândit că ar fi util să adunăm și să edităm, pentru început, unele opere publicate în foileton în revista noastră pentru a facilita accesul la ele cercetătorilor în științe islamice.

Publicăm, pentru a inaugura această colecție, traducerea importantei scrisori ce conține recomandările adresate de Imam Ali lui Malik Aștar Nakhai, atunci când tocmai îl numise pe acesta guvernatorul Egiptului. Examinând cu atenție instrucțiunile Imamului către guvernatorul său, suntem izbiți de adâncimea gândirii Imamului în ce privește motivațiile sociale și modul cu totul uman în care un conducător trebuie să privească politica în Islam.

Lectura acestei importante scrisori atingând toate domeniile: politic, social, religios, moral, etc., ne face să intrăm în marea adâncime a eticii islamice și ne informează mai bine ca oricare altă carte, redactată în materie, asupra fundamentelor morale ale instituțiilor islamice.

Acest firman emis de către un Calif musulman arată cât de mult sunt legate materialul și spiritualul în Islam și cum este aplicată spiritualitatea la raporturile sociale.

Trebuie adăugat că Imamul Ali este un șef spiritual pentru toți musulmanii și că diferitele confierii (Tariqat) sufite obțin legitimitatea investirii lor de către Imamul Ali.

Lectura acestei scrisori, în care sunt enumerate în detaliu îndatoririle unui guvernator față de supușii săi, ne informează într-o manieră didactică asupra raporturilor ideale care trebuie să existe între diferitele pături ale societății islamice, de la clasele cele mai înstărite până la cele mai dezmoștenite.

Acest document își păstrează încă și astăzi toată valoarea sa didactică pentru guvernatorii lumii noastre și poate fi considerat un izvor teoretic principal pentru științele politice islamice.

Sperăm, publicând pentru a doua traducerea acestui document în limba română, să putem face un serviciu intelectualilor musulmani aflați în căutarea personalității lor și totodată nemusulmanilor ce doresc să știe mai mult despre Islam.

Dorim, de asemenea, ca șefii întregii lumi și în primul rând conducătorii țărilor musulmane, să poată trage învățăturile de rigoare din instrucțiunile prețioase ale Imamului Ali, penfru a putea pregăti în limitele conducerii islamice venirea la putere a societății de dreptate, de echitate și de spiritualitate promise de Preaînălțatul Dumnezeu oprimaților, care sunt adevărații săi vicari pe Pământ.

Dr.Seyed R. Mohsenpour

In numele lui Dumnezeu, Cel Indurător, Cel Milostiv

Iată ordinele date de mine, servitorul lui Dumnezeu, Ali, (Imam Ali- nota traducătorului) comandorul credincioșilor, lui Malik bin al-Harith al Nakhai al-Aștar, în instrucțiunile pe care i le remit încredințându-i guvernarea Egiptului: colectarea impozitului, lupta împotriva dușmanului, pacificarea locuitorilor, întreținerea pământurilor.

Ii ordon să se teamă de Dumnezeu; să pună mai presus de toate supunerea în fața voinței Sale; să se conformeze imperativelor pe care El le-a fixat în cartea Sa, legilor Sale și instituțiilor Sale a căror respectare procură fericirea și a căror refuz și neglijență provoacă nenorocirea; să-L susțină pe Dumnezeu cu inima , mâna și limba sa, căci El (glorie Lui!) a garantat susținerea Sa celui care Il va susține și sprijinul Său celui care Il va sprijini.

Ii ordon să înfrăneze pasiunile și să reprime impetuozitatea sufletului său căci "sufletul incită la rău, în afară de sufletul celor de care Dumnezeu are milă" (Coran XII; 53).

Să știi, Malik, că te trimit într-o țară care a cunoscut

înainte de tine diferite regimuri , unele drepte, altele tiranice; că oamenii te vor respecta așa cum și tu îi respectai pe guvernatorii care comandau înaintea ta; că vor vorbi despre tine așa cum vei vorbi tu despre ei. Sfinții se recunosc numai din spusele lui Dumnezeu pe care El le inspiră despre ei, slujitorilor Săi. Comoara ta preferată să fie cea constituită din faptele tale bune. Fii stăpân pe dorințele tale nesocotite căci economia morală constă în a acționa cu echitate în ce ea ce iubești și în ceea ce urăști. Pune în inima ta compasiune, iubire și bunăvoință pentru supușii tăi. Nu fi cu ei ca un animal feroce care le-ar smulge hrana de la gură. Ei se împart în două categorii: sunt sau frații tăi în religie sau semenii tăi umani, care fiind creați, sunt susceptibili să comită greșeli, fie supuși bolilor, fie păcătuiind intenționat sau involuntar. Acordă-le grația și iertarea ta precum ți-ar place și ție ca Dumnezeu să-ți acorde grația și iertarea Sa. Dacă acum tu ești acum pus deasupra lor, dar nu uita că cel care te-a investit cu funcția ta este mai presus decât tine iar Dumnezeu este deasupra celui care te-a investit. El ți-a încredințat soarta lor și te-a pus la încercare însărcinându-te să te ocupi de ei. Nu declara război Domnului căci n-ai avea nimic să te apere de răzbunarea Sa și nu te-ai putea lipsi de iertarea și mila Sa. Nu regreta niciodată o grație și nu te bucura niciodată de o pedeapsă. Nu te grăbi să-ți urmezi prima pornire atunci când ai poți s-o eviți. Nu-ți spune: "am puterea, ordon și sunt ascultat", căci un asemenea gând corupe inima, slăbește credința și precipită întoarcerile soartei. Dacă puterea pe care o exerciți te va face orgolios și suficient, privește imensitatea împărăției lui Dumnezeu deasupra ta și gândește-te că El are mult mai multă putere asupra ta decât ai tu însuși. Aceasta va

cobori pretenția ta, va tempera veselia ta și te va face să-ți recapeți judecata.

Păzește-te să-l rivalizezi în grandoare pe Dumnezeu și să cauți să-l semeni prin puterea ta, căci El dărâmă orice puternic și umilește orice pretențios.

Dă dreptate lui Dumnezeu, fă dreptate oamenilor chiar împotriva ta însuși sau împotriva membrilor celor mai apropiatăi familiei tale și împotriva celor dintre supușii tăi pentru care simți înclinație, căci dacă n-ai faci-o ar însemna să fi nedrept! Cel care va fi fost nedrept față de servitorii Lui Dumnezeu va avea drept adversar pe Domnul Insuși și nu pe servitorii Lui. Celui pe care Dumnezeu îl dă deoparte, El îi respinge argumentele și îi face război până nu își schimbă atitudinea și se căiește. Nimic nu este mai potrivit să pună capăt favorii lui Dumnezeu și să grăbească pedeapsa Sa decât îndărătnicia în nedreptate, căci Dumnezeu aude chemarea persecutaților și îi pândește pe cei nedrepți.

Fie ca preferința ta să meargă spre judecățile cele mai apropiate de mijlocul drept, spre soluțiile care sunt echitabile pentru cât mai multă lume și care satisfac cel mai mare număr de supuși. În sfârșit, nemulțumirea poporului poate scufunda satisfacția aristocrației, pe când nemulțumirea aristocrației este de iertat dacă poporul este satisfăcut. Dintre toți supușii aristocrației sunt cei care îl costă cel mai mult pe guvernator în prosperitate, care îi vin cel mai puțin în ajutor la încercare, care sunt cei mai ostili dreptății justiției, ei sunt cei care îl hărțuiesc cel mai mult cu cererile lor, care îi sunt cel mai puțin recunoscători când le face daruri, cei mai lenți în a-l ierta când refuză să le facă favoruri și cei mai puțin răbdători în

fața loviturilor soartei. În comunitatea noastră poporul este stâlpu credinței, cimentul societății și garanția împotriva dușmanului. Lui trebuie să-i rezervi simpatia și înclinația ta.

Cei dintre administratorii tăi pe care trebuie să-i ții cel mai mult la distanță și pe care trebuie să-i detești cel mai mult sunt cei care se străduiesc cel mai mult să descopere defectele celorlalți. În sfârșit, supușii au vicii, pe care guvernatorul este special însărcinat să le țină secrete. Nu căuta să publici acele imperfecțiuni ale lor pe care le ignori. Tu nu trebuie să însănoțosești decât ceea ce-ți este aparent, iar ceea ce-ți scapă, Dumnezeu va judeca. Ascunde rușinea atât cât poți și Domnul va ascunde secretele tale așa cum le-ai ascuns tu pe ale supușilor tăi. Eliberează oamenii de orice resentiment, degajează-te de orice legătură de ură, dezinteresează-te de tot ce nu este demn de atenția ta și nu te grăbi să dai ascultare calomniatorilor, căci sunt vicleni, chiar dacă simulează sinceritatea.

Nu lua ca sfetnic un avar care te-ar întoarce de la binefacere și te-ar amenința cu sărăcia, nici un laș care te-ar face prea slab ca să guvernezi, nici un om iubitor de bani care te-ar incita să oprimi poporul idealizând aviditatea. În sfârșit avariția, lașitatea și iubirea de bani sunt tendințe diferite care provin toate dintr-o lipsă de încredere în Dumnezeu.

Cei mai răi miniștri pe care i-ai putea lua sunt cei care au fost deja miniștri sub guvernatorii răi care te-au precedat și care au participat la crimele acestora. Să nu fie intimii tăi, căci sunt susținătorii răufăcătorilor și frații opresorilor. Cel mai bun mod de a-i înlocui este de a alege oameni

dotați cu tot atâta înțelepciune și clarviziune ca și ei, dar care n-au un trecut așa de încărcat și apăsător, pentru că n-au asistat nici un tiran în tirania sa, nici un criminal în crimele lui. Aceștia vor fi pentru tine o sarcină mai ușoară, îți vor da un ajutor mai prețios, vor avea mai multă înclinație pentru tine și mai puțină simpatie pentru ceilalți. Să fie apropiații tăi în cadrul privat și public. Printre ei dă preferință celui care îți va spune cu cea mai mare plăcere adevărurile cele mai amare și care te va susține cel mai puțin dacă ți se va întâmpla să te dedai la acte pe care Dumnezeu le reprobă din partea celor pe care-i iubește, o ricare ar filocul unde pasiunile tale te vor antrena să le comiți. Atașează-te de oamenii scrupuloși și sinceri și obișnuiește-te să nu te flatezi și să nu te lauzi pentru acțiuni pe care nu le-ai îndeplinit, căci excesul de laude îl face pe om orgolios și efectele sale pot să atingă megalomania.

Nu acorda același loc binefăcătorului și răufăcătorului, căci aceasta i-ar face pe oamenii de bine să renunțe la binefacerile lor și i-ar încuraja pe sclerați în faptele lor rele. Tratează-l pe fiecare dintre ei după cum merită. Să știi că cel mai bun mijloc pentru un guvernator pentru a putea avea încredere în supușii săi este de a le face bine, de a le ușura sarcinile și de a evita să le impună ceea ce nu este cuvenit. Acționează deci astfel încât să poți avea încredere în cei pe care îi administrezi, căci această încredere te va scuti de mari necazuri. Increderea sau neîncrederea ta față de fiecare va trebui să se sprijine pe atitudinea pe care o va fi avut în momentul în care îl vei fi pus la încercare.

Nu încălca nici unul dintre obiceiurile cărora s-au

conformat primii membrii ai acestei comunități și grație cărora pacea și concordia au domnit între supuși. Nu crea nici un obicei care ar putea atinge pe cele vechi pentru că dacă ai face-o, recompensa ar merge la cei care le-au instituit și tu vei fi încărcat cu păcatul de a le fi încălcat.

Studiază atent cu savanții și participă mult la discuțiile cu înțelepții pentru a întări ceea ce servește interesului țării tale și a conserva ceea ce, înaintea ta, menținea oamenii pe drumul drept.

Să știi că supușii aparțin diverselor clase, dintre care unele nu sunt în armonie decât cu anumite alte clase și dintrecare unele nu pot să se lipsească de altele: sunt soldații; sunt scribii poporului și cei ai aristocrației; sunt magistrații; sunt cei însărcinați să vegheze la echitate și la bunăvoință; sunt protejații și supușii care plătesc tributul și impozitul; sunt comercianții și artizanii; este, în sfârșit, clasa inferioară, compusă din nevoiași și săraci.

Fiecărui Domnul i-a atribuit partea Sa și a stabilit în cartea Sa sau în tradiția Profetului Său (Dumnezeu să-l binecuvânteze pe el și pe familia lui!) reguli pe care noi le-am conservat pentru a judeca sau pentru a determina drepturile.

Soldații, cu permisiunea lui Dumnezeu, sunt întăriturile comunității, podoaba guvernelor, forța legii, instrumentele securității. Societatea nu se poate menține decât datorită lor. Soldații nu trăiesc decât grație strângătorilor de impozite, care le varsă pe contul lor și care le dau forța de a-și combate dușmanii și le permite să își amelioreze condiția și să facă față nevoilor. Aceste două prime clase de supuși nu există decât grație celei de a treia, cea a

magistraților, a angajaților și a scribilor, pentru că ei sunt cei care știu să stabilească diferitele feluri de contracte, fac numeroase servicii și li se pot încredința treburile publice sau private. Toate aceste clase se sprijină pe cea a comercianților și artizanilor, pentru că toată lumea are nevoie de produsele pe care ei le fabrică sau le vând, și pentru că artizanii fac cu mâinile lor obiecte de confort pe care ceilalți oameni nu sunt în măsură să le ofere. În sfârșit există clasa inferioară a nevoiașilor și a săracilor care trebuiesc asistați și ajutați. Domnul este destul de mare pentru toți. Fiecare a re asupra guvernatorului drepturi în limita în care i se cuvine. Guvernatorul nu se poate achita de datoriile pe care Dumnezeu i le impune decât dându-și osteneala și implorând ajutorul Creatorului, efortându-se să-L respecte și perseverând pe această cale oricât l-ar costa.

Pentru comanda soldaților tăi, alege-I pe acela dintre ei care este în ochii tăi cel mai devotat lui Dumnezeu, Apostolului Său și Imamului tău; care are inima cea mai curată; care este cel mai plin de îngăduință; care întârzie să se irite; căruia-i place să ierte; care este îndurător cu cei slabi; care este intransigent cu cei puternici; care nu se lasă purtat spre violență; care nu este înclinat prin slăbiciune la inactivitate.

Apoi atașează-te de oamenii de merit, de oamenii de familie bună cu un trecut onorabil, apoi de cei care au energie, curaj, generozitate și indulgență. Acestea sunt, în sfârșit, sume de noblețe și torente de binefacere. Apoi informează-te de tot ce îți privește, în același fel în care părinții se interesează de copiii lor. Nu îți exagera importanța în ceea ce ai putea face pentru a-i întări. Nu

subestima nici un semn de bunăvoință, oricât de mic ar fi el, pe care ai putea să li-l arăți, căci aceasta îi încurajează să-ți ofere sfaturi sincere și dezinteresate și să aibă încredere în tine. Nu uita, sub pretextul că te interesezi de problemele lor importante, să te apleci asupra preocupărilor lor cele mai mărunte. Vor fi unele cazuri în care puțină bunăvoință din partea ta va fi suficientă să le facă bine și altele în care vor avea absolută nevoie să le arăți o mare sollicitudine.

Șefii tăi de trupă preferați să fie cei care le vin în ajutor soldaților lor dându-le o parte din propria lor hrană și distribuindu-le excedentul bogățiilor lor, pentru ca ei să poată profita de ele și să facă să profite și familiile lor. În acest fel, vor avea toți aceeași preocupare în lupta împotriva dușmanului. Bunătatea ta pentru ei îți va aduce simpatia lor. Cea mai mare bucurie a unui guvernator este să vadă că dreptatea domnește în provincia sa și că supușii săi trăiesc în concordie. Ori, concordia nu apare decât atunci când inimile sunt curățate de orice sentiment rău. Sfaturile lor nu sunt sincere decât dacă își iubesc guvernatorul, dacă nu găsesc autoritatea lui prea apăsătoare și dacă nu sunt nerăbdători să-l vadă înlocuit. Fă în așa fel încât să aibă mari speranțe și nu înceta să lauzi și să enumeri faptele vitejiilor lor. În sfârșit, menționând ades bunele lor acțiuni vei stimula pe cel curajos și vei încuraja pe cel temător, așa cum li place lui Dumnezeu Cel Preaînalt.

Ține-te la curent cu faptele de arme ale fiecăruia dintre ei. Nu atribui unuia faptele altuia și complimentele tale să fie la înălțimea vitejiilor făptuite. Originea nobilă a unui luptător nu trebuie să te incite să îi mărești faptele de

arme, la fel cum originea modestă a altuia nu trebuie să te împingă să îi minimalizezi acțiunile strălucitoare.

Trimite în fața lui Dumnezeu și a Apostolului Său problemele care îți par prea grele și întrebările care îți par obscure, căci Domnul (glorie Lui!) a ordonat celor pe care îi conduce: "O, voi cei care credeți, ascultați de Dumnezeu, ascultați de Apostol și de cei care dețin puterea printre voi. Dacă sunteți în contradictoriu într-o problemă, trimiteți-o în fața lui Dumnezeu și în fața Apostolului" (Coran IV; 59).

A trimite o problemă în fața lui Dumnezeu înseamnă a o judeca conform versetelor limpezi ale cărții Lui; a o trimite în fața Apostolului înseamnă a arbitra urmând tradiția sa care adună, nu care divizează.

Apoi, pentru a judeca între oameni, alege dintre supușii tăi pe acela care îți va părea cel mai virtuos, pe care dificultățile nu îl vor pune în dificultate, pe care avocații nu îl vor discuta, care nu se va încăpățâna în greșeală, care nu va ezita să revină la adevăr când acesta îi va apare, al cărui suflet nu este înclinat spre aviditate, care nu se va mulțumi cu o înțelegere aproximativă în locul unei inteligențe totale, cel mai prudent în îndoială, cel mai legat de dovezi, care va fi cel mai puțin enervat dacă un avocat îl va face să se repete, cel mai tenace în cercetarea faptelor, cel mai riguros când decizia de luat îi va apare clară, pe care lingușelile nu îl vor face orgolios, care nu va putea fi făcut favorabil prin ispită. Ori, asemenea oameni sunt rari. După ce l-ai numit, informează-te ades despre felul în care își îndeplinește misiunea. Plătește-l generos, în așa fel încât să posede tot ce îi este necesar și să nu aibă nevoie de ceilalți. Rezervă-i pe lângă tine un loc pe

care nici unul dintre apropiații tăi să nu-l poată dori. Astfel, el nu se va teme că va fi asasinat lângă tine. Reflectează bine la această chestiune căci această religie a fost prizonieră în mâinile oamenilor răi. Își urmau pasiunile și se serveau de religie pentru a obține bunurile acestei lumi.

Apoi examinează problema administratorilor tăi. Numește-i după ce i-ai pus la încercare, nu prin favoare sau preferință personală, căci favoarea și preferința personală sunt izvoarele tuturor tiraniilor și ale tuturor trădărilor. Alege-i pe cei care au experiență și demnitate dintre membrii familiilor celor mai onorabile și celor mai de mult convertite la Islam. Aceștia vor avea moravuri mai nobile și o onoare fără pată, vor fi mai puțin înclinați către aviditate și mai apti să prevadă consecințele oricărei acțiuni. Alocă-le salarii mari. Aceasta le va permite să trăiască corect, îi va feri să ia din comorile pe care le vor avea în pază și îți va servi de argument împotriva lor dacă vreodată ar călca ordinele tale sau ar știrbi ce le vei fi incredințat întru păstrare. Controlează acțiunile lor și trimite emisari sinceri și loiali pentru a-i spiona. Supraveghindu-i în secret îi vei incita să facă să domnească securitatea și să fie buni față de cei pe care-i administrează. Ferește-te de auxiliarii tăi. Dacă unul dintre ei se face vinovat de vreo nelegiuire și dacă informațiile de la toți emisarii tăi o adevăresc, atunci te vei mulțumi de concordanța mărturiilor lor: îl vei supune la o pedeapsă corporală, vei lua înapoi de la el produsul deturnării de fonduri, îl vei pune într-o situație disprețuitoare, îl vei denumi cu titlul de trădător și îl vei acoperi de oprobriu și de suspiciune.

Ocupă-te de problema impozitului și veghează ca situația strângătorilor tăi să fie satisfăcătoare. Dacă impozitul și percepții o duc bine și restul populației o va duce bine. Restul populației nu o poate duce bine decât grației lor, căci toată lumea depinde de impozit și de cei care îl colectează. Interesul tău pentru exploatarea pământurilor să fie și mai mare decât pentru primirea impozitului, căci acesta nu poate fi obținut decât dacă pământurile sunt cultivate. Cel care ar cere un impozit fără ca pământurile să fie cultivate ar ruina țara și ar săcătui sângele locuitorilor și nu s-ar menține la putere decât scurt timp. Dacă se plâng că au sarcini prea grele, că sunt în nevoie, că le lipsește apa de băut sau de ploaie, sau de deteriorarea unui pământ victimă a inundației sau a secetei, ușurează-le cu mult poverile pentru a putea spera că situația lor se va ameliora. Nu regreta scutirea de impozite pe care le-ai acordat-o, căci va fi o provizie pe care ți-o vor înapoia punând în valoare ținutul tău și înfrumusețând provincia pe care o guvernezi. În plus aceasta îți va aduce laudele lor și mândria de a-i fi tratat cu cea mai mare dreptate. Vei putea conta pe forțele lor pentru că îți vor rămâne recunoscători de a le fi acordat un răgaz și vei putea avea încredere în ei pentru că îi vei fi obișnuit cu dreptatea și bunăvoința ta. Se poate ca mai târziu să se producă evenimente care vor face să ai nevoie de ajutorul lor și atunci ei ți-l vor acorda cu plăcere, căci nu se strânge decât ceea ce s-a semănat. Ruina unui pământ nu poate fi provocată decât prin ruina locuitorilor săi și aceasta nu poate fi datorată decât lăcomiei guvernatorilor, lipsei lor de încredere în viitor și puținelilor lor învățături pe care le-au tras din lecțiile experienței.

Apoi ocupă-te de scribi. Încredințează afacerile tale celor mai buni dintre ei. Pentru redactarea aceloră dintre scrisorile tale care trebuie să conțină intrigile și secretele, fă apel în exclusivitate la acela care are cele mai multe calități morale, pe care considerația datorată funcției sale nu-l va face insolent să ajungă să se contrazică în public, care nu va uita din neglijență să îți dea scrisorile administratorilor tăi și să le adreseze din partea ta, răspunsurile potrivite, care va ști să dea și să primească în numele tău, care nu va infirma contractele încheiate în favoarea ta, care va fi apt să te dezlege de angajamentele ce îi vor fi fost impuse, care va fi capabil să evalueze propriile sale capacități în diferite domenii, căci cel care ignoră care îi sunt mijloacele sale ignoră încă și mai mult care sunt cele ale celorlalți. Nu îi alege după figură, după încrederea pe care ți-o inspiră și după părerea bună pe care o ai despre ei, căci oamenii pot să facă guvernatorilor o impresie bună prefăcându-se că îi servesc cu zel fără ca aceasta să presupună cel mai mic devotament sau cea mai mică loialitate. Bazează-te mai degrabă pe antecedentele lor profesionale în serviciul oamenilor de bine care te-au precedat și oprește-ți alegerea asupra celor care au cea mai bună reputație pe lângă poporul mărunț și care au simțul cel mai adânc al fidelității. Aceasta va dovedi devotamentul tău față de Domnul și față de cel pentru care vei guverna. Numește în fruntea fiecărui serviciu un șef capabil să rezolve cele mai mari probleme și să adune elementele cele mai împrăștiate. Dacă secretarii tăi au defecte acestea îți vor fi atribuite.

Tratează bine și recomandă să fie tratați bine comercianții și artizanii, și cei care sunt sedentari dar și cei care merg

În voia soartei cu bunurile lor sau cei care își câștigă viața cu sudoarea frunții, căci ei sunt la originea profiturilor și sursa de confort, ei sunt cei care aduc multe lucruri folositoare din țările cele mai îndepărtate pe pământul tău, pe marea ta, în câmpiile tale și în munții tăi și acolo unde alți oameni nu s-ar pricepe să se instaleze și n-ar îndrăzni să le caute. Ei reprezintă pacea de la care nu este de temut nici o nefericire și concordia din partea căreia nu este de temut nici o calamnitate. Interesează-te de soarta lor, și aproape de tine și la granițele țării tale. Trebuie să știi, totuși, că mulți dintre ei sunt de o duritate inumană și de o avariție sordidă, că acaparează profiturile și sunt nemiloși în afaceri, ceea ce poate dăuna poporului mărunț și discreditează guvernatorii. Trebuie să interzici acapararea, căci Mesagerul lui Dumnezeu (Domnul să-l binecuvânteze pe el și pe familia lui!) a interzis-o. Vânzările să se facă cinstit, cu greutatea drepte și la prețuri care să nu dăuneze nici vânzătorului, nici cumpărătorului. Oricine se va face vinovat de acaparare, după interdicția ta, pedepsește-l pentru exemplu și pedepsește-l fără exces.

Doamne! Ce tristă soartă este aceea a clasei inferioare! Clasa săracilor, a nevoiașilor, a nefericiților, a celor care suferă de boli permanente, care nu au nici un mijloc de existență. Se găsesc în această categorie oameni care se mulțumesc cu ce au și alții care așteaptă binefaceri, fără totuși a le cere. Oferă Domnului ce-i datorezi prin robii lui și rezervă-le o parte din tezaurul public și o parte din produsul pământurilor revenite în proprietatea comunității musulmane în fiecare regiune. Cel mai îndepărtat dintre ei are aceleași drepturi ca și cel mai apropiat și tu ești însărcinat să veghezi la ce îi este cuvenit fiecăruia dintre

ei. Nu te întoarce de la ei din orgoliu, căci chiar dacă rezolvi bine multe probleme importante, nu ți se va ierta neglijarea problemelor cele mai infime. Să nu fie sub preocupările tale, nu-ți întoarce fața de la ei, interesează-te de aceia dintre ei care nu pot ajunge la tine, pe care ceilalți oameni îi disprețuiesc. Destinează problemelor lor un om scrupulos și onest în care vei avea încredere: acesta să-ți spună problemele lor; apoi, acționează față de ei astfel încât Dumnezeu să te ierte în ziua în care îl vei întâlni. În sfârșit, acești supuși au mai multă nevoie de dreptate decât ceilalți. Veghează să fii scuzabil pe lângă Domnul respectând drepturile fiecăruia. Ai grijă de orfani și de bătrâni, care nu au resurse dar care nici nu se umilesc să cerșească. Aceasta este o sarcină grea pentru guvernatori. În afară de aceasta orice sarcină este grea, dar Dumnezeu o ușurează pentru cei care, în căutarea rezultatului final, își impun răbdare și sunt convinși de adevărul promisiunilor pe care El li le-a făcut.

Consacră o parte din timpul tău celor care vor avea să-ți prezinte plângeri. Primește-i în ședință publică, la fel de umil ca și cum te-ai prezenta în fața Domnului care te-a creat, fără soldați, agenți, gărzi sau paznici, astfel încât cel care are ceva să-ți spună să poată vorbi netemător. În sfârșit, l-am auzit pe Mesagerul lui Dumnezeu (Domnul să-l binecuvânteze pe el și pe familia lui!) zicând, în mai multe locuri: "Nici o comunitate nu va fi purificată atâta timp cât cel slab nu va putea, fără a fi stingerit, să obțină dreptatea împotriva celui tare". Suportă stângăciile lor și inaptitudinea lor de a se exprima corect, fă-i să se simtă în largul lor când vei remarca la ei jena sau pudoarea și Dumnezeu îți va deschide larg porțile îndurării Sale și îți va acorda recompensa datorată celor care îl ascultă.

Când vei da, fă-o din inimă; și când vei refuza fă-o cu curtoazie și scuzându-te.

Sunt treburi pe care vei fi obligat să le tratezi tu însuși: de exemplu, să le adresezi administratorilor tăi răspunsurile pe care secretarii tăi nu vor fi putut să le dea sau să găsești plângerilor soluții pe care agenții tăi n-au dorit să le rezolve. Acordă fiecărei zi o sarcină, căci fiecărei zi îi ajunge truda sa. Consacră cea mai bună și cea mai importantă parte din timpul tău îngrijirii de raporturilor tale cu Dumnezeu, deoarece, chiar dacă intențiile tale sunt bune și nu faci nici un rău supușilor tăi, de fapt tot timpul tău îi aparține lui Dumnezeu.

În timpul pe care îl consacră religiei tale, nu uita să te achiți de datoriile pe care le ai exclusiv față de Domnul. Oferă-i lui Dumnezeu, zi și noapte, o parte din forțele tale fizice și îndeplinește-ți îndatoririle de credincios în întregime, fără să scoți din ele sau să omiți ceva, oricât ar costa aceasta corpul tău. Când vei conduce rugăciunea fidelilor, să nu fii nici exagerat prelungind-o prea mult, nici nonșalant, căci vor fi printre ei și oameni bolnavi care vor avea probleme speciale. Când Mesagerul lui Dumnezeu (Domnul să-l binecuvănteze pe el și pe familia lui!) m-a trimis în Yemen, l-am întrebat cum ar trebui să conduc rugăciunea și el mi-a răspuns: "Roagă-te cu acești oameni ca cel mai slab dintre ei și fii compătimitor față de credincioși".

Nu uita prea mult timp să dai audiențe supușilor tăi, căci un guvernator rupt de supușii săi riscă să devină crud cu ei și să cunoască prost problemele lor. Din lipsa contactelor cu populația, viziunea sa asupra realităților va fi strâmbată: importantul îi va apărea nesemnificativ și

derizoriul primordial; frumosul îi va apărea urât, urâtul îi va apărea magnific și falsul se va amesteca cu adevărul. Un guvernator nu este decât o făptură omenească, el nu poate să știe ceea ce îi ascund oamenii. Adevărul nu poartă însemne care să permită a recunoaște diferitele forme de sinceritate sau de minciună. De altfel, din două lucruri unul: sau ai un suflet generos, căruia îi place să nu precupețească daruri drepte și în acest caz, pentru ce te-ai sustrage de la un dar pe care trebuie să-l faci în mod legitim sau de la o acțiune nobilă de îndeplinit? Sau ai nefericirea de a fi avar și atunci, de îndată ce oamenii vor fi înțeleși că nu au nimic de sperat din partea generozității tale, vor evita să te solicite. În plus, majoritatea cererilor ce îți vor fi prezentate nu îți vor solicita nici o cheltuială, ci va fi vorba mai cu seamă de persoane ce vor veni să se plângă de vreo nedreptate sau să ceară dreptate într-o afacere comercială.

Pe de altă parte, fiecare guvernator are rude și curteni care sunt înclinați să își însușească bunurile supușilor și să-i tiranizeze. Va trebui să tai de la rădăcină orice ar putea să dea naștere unei astfel de atitudini. Nu da nici unuia dintre apropiații tăi sau rudelor tale, un pământ sau titlul de șef și să nu aștepte de la tine nici un privilegiu prejudiciabil vecinilor săi, cum ar fi de exemplu a lsa în seama lor întreținerea unei fântâni sau orice altă îndatorire publică.

Impune fiecăruia, fie că îți este apropiat sau străin, respectul îndatoririlor ce-i revin. În acest domeniu, fii răbdător și minuțios, oricare ar fi efectele asupra apropiaților și membrilor tăi de familie. Caută răsplata divină luând deciziile care te costă cel mai mult, căci

consecințele vor fi fericite.

Dacă supușii tăi te cred nedrept, prezintă-le în mod public justificările tale și dezvinovățește-te în acest fel. Aceasta te va învăța să te stăpânești, va constitui un act de bunăvoință față de supușii tăi și îți va oferi un argument convingător atunci când vei avea nevoie să-i readuci pe calea cea dreaptă.

Nu respinge niciodată o ofertă de pace din partea dușmanului, dacă este spre mulțumirea Domnului tău, căci pacea va aduce liniștea trupelor tale, te va odihni de griji și va generaliza siguranța în țara ta. Dar, după încheierea păcii, fii extrem de neîncrezător față de inamic, căci se poate să-ți facă propuneri de pace cu singurul scop de a-ți sustrage atenția. Fii deci vigilent și păzește-te de orice sentiment de încredere. Dacă faci un pact cu unul dintre dușmanii tăi sau dacă închei cu ei vreo alianță prin care garantezi securitatea, fii fidel pactului tău, respectă alianța asigurând securitatea și fă din propria ta persoană un scut împotriva oricărei încălcări a ceea ce ai acordat. În sfârșit, din toate percepțele divine, nu este nici unul care să aducă atâta unanimitate printre oameni (în ciuda diversității pasiunilor lor și varietății părerilor lor) decât fidelitatea în pacturile făcute. Fără să vorbim de musulmani, chiar idolatrii au pus-o în practică printre ei, după ce au gustat din consecințele deplorabile ale oricărei trădări. Deci nu trăda alianța ta, nu rupe pactul tău și nu întinde capcane dușmanului tău, căci numai un nebun destinat damnațiunii poate arăta îndrăzneală împotriva lui Dumnezeu. Domnul a făcut pacte și alianțe încheiate în numele Său, izvoare de securitate răspândite de îndurarea Sa printre servitorii Săi, sanctuare inviolabile în

care ei sunt în siguranță și în vecinătatea cărora se adună, în care n-ar putea exista nici o capcană, nici o stratagemă, nici o viclenie. Nu încheia niciodată un pact în care șii că există puncte slabe ce ar putea justifica ruperea viitoare și odată ce te vei fi angajat ferm și solemn, nu lua niciodată ca pretext o greșeală de scriere pentru a reveni asupra cuvântului tău. Dacă un acord pe care l-ai încheiat în numele lui Dumnezeu te încurcă, aceasta să nu te incite să-i ceri anularea fără drept. Este mai bine să suporti dezagrementele al căror sfârșit, mai mult sau mai puțin apropiat îl poți spera și de la care poți aștepta rezultate fericite, decât să te dedai la un act de trădare, de la care ai avea să te temi pentru consecințe și care ți-ar atrage pedepse din partea Creatorului cărora nu le-ai putea scăpa nici pe lumea aceasta, nici pe cealaltă.

Ferește-te să verși sânge în mod nepermis. Nici o acțiune nu este mai demnă de pedeapsă și nu are consecințe mai grave, nici nu merită mai mult încetarea binefacerilor divine sau întreruperea unei perioade fericite, decât o vărsare nepermisă de sânge. Atunci când, în ziua Învierii, Dumnezeu (glorie Lui!) va judeca oamenii, va începe cu sângele vărsat în conflicte. Nu încerca să-ți întărești puterea vărsând sânge interzis, căci aceasta poate aduce slăbirea și epuizarea ta, chiar și distrugerea și pierderea puterii tale și trecerea acesteia în mâinile altuia. Nu vei avea nici o scuză, nici față de Dumnezeu, nici față de mine, dacă comiți un omor voluntar, căci această crimă este supusă legii talionului. Dacă ai avea nefericirea de a comite un omor involuntar sau dacă, în aplicarea unei pedepse ai avea biciul, sabia sau mâna prea grele, orgoliul puterii să nu te oprească să dai ce le este cuvenit rudelor victimei.

Ferește-te să te admiri, să te încrezi în calitățile pe care le admiri la tine însuși și să iubești laudele excesive, căci acestea sunt unele din cele mai sigure breșe pe care Demonul contează pentru a strica meritele binefăcătorilor.

Evită să amintești supușilor tăi binele pe care l-ai făcut, să brodezi pe acțiunile tale și să nu îndeplinești promisiunile pe care le-ai făcut, căci pomenirea anulează binefacerea, fraudă întunecă strălucirea adevărului și neîndeplinirea promisiunii este urâtă și de Dumnezeu și de oameni. Domnul a zis: "Este foarte urât lui Dumnezeu să vorbești ceea ce nu faceți " (Coran; LXI=3).

Ferește-te să întreprinzi acțiuni din nerăbdare, înaintea momentului potrivit și să te încăpățânezi dacă lucrurile nu sunt limpezi, sau să nu te arăți la înălțime dacă ceea ce trebuie făcut este evident. Fiecare lucru la locul său și fiecare lucrare la timpul său.

Mai cu seamă nu trebuie să-ți acorzi vreun privilegiu în domeniile în care oamenii sunt egali, nici să te prefaci că ignori ceea ce este vizibil în problemele ce țin de competența ta, căci într-o zi vei fi depozat de ele în profitul altcuiva. Atunci adevărul va fi descoperit și i se va face dreptate celui pe care l-ai păgubit. Domină-ți susceptibilitatea, impetuositatea caracterului tău, violența mâinii tale și acerbitatea limbii tale. Protejează-te de toate aceste tendințe reprimând prima ta pornire și amânând reacția ta până la momentul când mânia ta va fi trecut și când vei fi stăpân pe alegerea actelor și a vorbelor tale. Nu vei ajunge la un asemenea control asupra ta însuși decât gândindu-te adesea la î ntoarcerea la Domnul tău.

Datoria ta este să ai în minte hotărârile drepte și practicile

lăudabile ale celor care te-au precedat precum și tradiția Profetului nostru (Dumnezeu să-l binecuvănteze pe el și pe familia lui!) și legea formulată în Cartea lui Dumnezeu. Să te conformezi legii urmând ceea ce i-ai văzut pe ei făcând. Să te străduiești să urmezi regulile pe care ți le fixez în prezentele instrucțiuni și prin care mă asigur împotriva ta cu argumente care resping toate posibilele tale scuzele în cazul în care sufletul tău s-ar grăbi să-și urmeze pasiunile. Nimeni altul decât Preaînaltul Dumnezeu n-ar putea să te apere de rău și să te conducă spre bine. Printre recomandările pe care mi le-a făcut Mesagerul lui Dumnezeu (Domnul să-l binecuvănteze pe el și pe familia lui!) în directivele sale, m-a îndemnat să mă achit de rugăciunea și de pomana purificatoare și să veghez soarta sclavilor. Prin acestea voi încheia aceste instrucțiuni. Nu există forță și putere decât prin Dumnezeu cel Preaînalt și Preamare.

Rog pe Domnul, în vasta Sa îndurare și imensa Sa putere de a îndeplini orice dorință, să mă conducă, ca și pe tine, spre ceea ce Îl satisface,

inspirându-ne o comportare care să ne permită să fim în pace cu El și cu creaturile Lui, să merităm laudele oamenilor, să lăsăm o amintire bună în țară, să ne bucurăm de toată favoarea Sa, să înmulțim onorurile cu care suntem înconjurați și în sfârșit, să ne acorde fericirea în lumea cealaltă și demnitatea martirului, căci la El ne vom întoarce. Pacea fie asupra Mesagerului lui Dumnezeu (Domnul să-l binecuvănteze pe el și pe sfânta și curata lui familie!).

ISBN 9789648676310

9 789648 676310

